

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผล

อภิปรายผล

1. ผลงานศาสตร์การอุบแห่งพิริกไทยด้วยลมร้อน

ผลของอุณหภูมิและความเร็วลมที่ใช้ในการอุบแห่งพิริกไทยต่อการลดลงของความชื้นพิริกไทย จากผลการทดลองพบว่า การอุบแห่งด้วยอุณหภูมิสูงขึ้นส่งผลให้ความชื้นลดลงได้เร็วกว่าการอุบแห่งด้วยอุณหภูมิต่ำ เนื่องจากการเพิ่มอุณหภูมิและความเร็วลมที่ใช้ในการอุบแห่งทำให้เกิดการถ่ายเทความร้อนได้มากขึ้นและส่งผลให้น้ำในพิริกไทยเกิดการระเหยได้ดีขึ้น โดยการเพิ่มอุณหภูมิและความเร็วลมที่ใช้ในการอุบแห่งมีผลทำให้อัตราการอุบแห่งพิริกไทยมีค่าเพิ่มขึ้น ดังภาพที่ 4-1 ถึงภาพที่ 4-6 สอดคล้องกับรายงานของ Ertekin and Yaldiz (2004) ศึกษาพฤติกรรมการอุบแห่งชั้นบางมะเขือยาว และ จำเพาะกัด ทีบุญมา และประทีป ตั้มทอง (2554) ศึกษาสมการการอุบแห่งชั้นบางที่เหมาะสมสำหรับอุบแห่งปานิชลด้วยลมร้อน อย่างไรก็ตาม จากรезультатการทดลองพบว่าการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอบแห่งมีผลต่อการลดลงของความชื้นของพิริกไทยมากกว่าการเพิ่มขึ้นของความเร็วลม เนื่องจากการเพิ่มอุณหภูมิที่ใช้ในการอุบแห่ง ส่งผลให้มีความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิกับพิริกไทยมากกว่าการเพิ่มขึ้นของความเร็วลม ทำให้การถ่ายเทความร้อนจากลมร้อนไปยังพิริกไทยมีค่าสูงกว่า น้ำจากตัวพิริกไทยจึงระเหยได้รวดเร็วกว่า

2. แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของการอุบแห่งชั้นบางพิริกไทย

จากผลการทดลองของอุบแห่งพิริกไทยด้วยลมร้อนที่อุณหภูมิอบแห่ง 50 60 และ 70 องศาเซลเซียส ความเร็วลม 1.0 1.5 และ 2.0 เมตรต่อวินาที เมื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนความชื้นพิริกไทยที่ได้จากการทดลองและจากแบบจำลองการอุบแห่งชั้นบาง จำนวน 10 แบบจำลอง ดังภาพที่ 4-7 ถึงภาพที่ 4-36 จะเห็นได้ว่า ผลการทำนายจากแบบจำลองมีค่าใกล้เคียงกับผลจากการทดลองทุกเงื่อนไขการอุบแห่ง และพบว่าแบบจำลองที่เหมาะสมที่สุดสำหรับใช้อธิบายพฤติกรรมการอุบแห่งชั้นบางพิริกไทยด้วยลมร้อน แสดงดังตารางที่ 4-10 โดยแบบจำลองที่เหมาะสมที่สุดจะให้ค่า R^2 มากกว่า 0.9986 ทุกแบบจำลอง

3. สัมประสิทธิ์การแพร์คามชื้นประสิทธิผลของพิริกไทย

ภาพที่ 4-37 ถึงภาพที่ 4-39 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าสัมประสิทธิ์การแพร์คามชื้นประสิทธิผลและความชื้นของพิริกไทย เมื่อเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์การแพร์คามชื้นประสิทธิผลที่ได้จากการคำนวณและที่ได้จากแบบจำลอง จะเห็นว่าเมื่ออุบแห่งด้วยระดับความเร็ว

ลมที่สูงขึ้นจะทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ความชื้นประสิทธิผลของพริกไทรีสูงขึ้น และเมื่อความชื้นของพริกไทรีลดลงจะให้ค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ความชื้นประสิทธิผลสูงขึ้นด้วย โดยที่อุณหภูมิอุบแห้ง 50 - 70 องศาเซลเซียส สัมประสิทธิ์การแพร่ความชื้นประสิทธิผลมีค่าอยู่ในช่วง 7.68×10^{-13} ถึง 2.75×10^{-10} ตารางเมตรต่อวินาที สอดคล้องกับรายงานของ Duc, Hun, and Keum (2011) ศึกษาหาแบบจำลองการอบแห้งขั้นบางและสัมประสิทธิ์การแพร่ความชื้นประสิทธิผลของเรพซีด (40-60 องศาเซลเซียส) โดยสัมประสิทธิ์การแพร่ความชื้นประสิทธิผลมีค่าระหว่าง 1.72×10^{-11} ถึง 3.31×10^{-11} ตารางเมตรต่อวินาที และ Kashaninejad, Mortazavi, Safekordi, and Tabil (2007) ศึกษาการอบแห้งขั้นบางกับพิสดารชีโอล (25 40 55 และ 70 องศาเซลเซียส) สัมประสิทธิ์การแพร่ความชื้นประสิทธิผลมีค่าระหว่าง 5.42×10^{-11} ถึง 9.29×10^{-10} ตารางเมตรต่อวินาที

สรุปผลการทดลอง

1. จากผลการศึกษาจนผลศาสตร์การอบแห้งพริกไทรีด้วยลมร้อน พบว่าอุณหภูมิและความเร็วลมที่ใช้ในการอบแห้งมีผลต่ออัตราการลดความชื้น โดยเมื่อเพิ่มอุณหภูมิและความเร็วลมมีผลทำให้อัตราการอบแห้งพริกไทรีมีค่าเพิ่มขึ้นและพบว่าการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอบแห้งมีผลต่อการลดลงของความชื้นของพริกไทรีมากกว่าการเพิ่มขึ้นของความเร็วลม โดยที่ระดับความเร็วลมเดียวกัน เมื่ออบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส จะมีผลทำให้อัตราการอบแห้งพริกไทรีสูงกว่าที่อุณหภูมิ 50 และ 60 องศาเซลเซียส และเมื่ออบแห้งที่ระดับอุณหภูมิเดียวกัน พบว่าที่ความเร็วลม 2.0 เมตรต่อวินาที มีผลทำให้อัตราการอบแห้งพริกไทรีสูงกว่าที่ความเร็วลม 1.0 และ 1.5 เมตรต่อวินาที กล่าวคืออุณหภูมิและความเร็วลมที่สูงขึ้นจะช่วยลดความชื้นของพริกไทรีได้เร็วขึ้น จากอัตราการถ่ายความร้อนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้อัตราการถ่ายเทมูลเพิ่มขึ้นเช่นกัน

2. จากผลการศึกษาการอบแห้งพริกไทรีด้วยเครื่องอบแห้งลมร้อนที่อุณหภูมิ 50 60 และ 70 องศาเซลเซียส ความเร็วลม 1.0 1.5 และ 2.0 เมตรต่อวินาที แบบจำลองที่ทำนายการอบแห้งพริกไทรีที่สุดจะต้องให้ค่า R^2 สูงกว่า จากผลการวิเคราะห์แบบจำลองการอบแห้งทั้ง 10 แบบจำลอง พบร่วมกันว่าการอบแห้งที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส แบบจำลองที่ให้ผลการทำนายการอบแห้งพริกไทรีที่สุด คือ แบบจำลอง Two term (1974), Midilli et al. (2002) และ Henderson and Pabis (1973) ตามลำดับ การอบแห้งที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส

พบว่าแบบจำลอง Midilli et al. (2002) ท่านายการอบแห้งพิริกไทรได้ดีที่สุดสำหรับทุกระดับความเร็วลม และการอบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส และความเร็วลม 1.0 เมตรต่อวินาที แบบจำลองที่ให้ผลการทำนายการอบแห้งพิริกไทรดีที่สุด คือ แบบจำลอง Wang and Singh (1978) และที่ความเร็วลม 1.5 และ 2.0 เมตรต่อวินาที แบบจำลองที่ให้ผลการทำนายการอบแห้งพิริกไทรดีที่สุด คือ แบบจำลอง Midilli et al.(2002)

3. สัมประสิทธิ์การแพร่ความชื้นประสีทิพย์ผลของพิริกไทรมีค่าสูงขึ้นเมื่ออบแห้งด้วยอุณหภูมิที่สูงขึ้น และเมื่อความชื้นของพิริกไทรลดลงจะทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ความชื้นประสีทิพย์ลดลงขึ้นด้วย จากผลการทำทดลองอบแห้งพิริกไทร พบร่วกการอบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส ค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ความชื้นประสีทิพย์ผลของพิริกไทรมีค่าสูงกว่าการอบแห้งที่อุณหภูมิอบแห้ง 50 และ 60 องศาเซลเซียส และพบว่าที่อุณหภูมิอบแห้ง 70 องศาเซลเซียส ความเร็วลม 1.0 1.5 และ 2.0 เมตรต่อวินาที สัมประสิทธิ์การแพร่ความชื้นประสีทิพย์ของพิริกไทรมีค่าอยู่ในช่วง 1.01×10^{-11} ถึง 2.00×10^{-10} , 1.66×10^{-11} ถึง 2.40×10^{-10} และ 2.21×10^{-11} ถึง 2.75×10^{-10} ตารางเมตรต่อวินาที ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการทดลองอบแห้งพิริกไทร ด้วยลมร้อนที่ระดับอุณหภูมิและความเร็วลมอื่น ๆ และควรใช้ระยะเวลาในการอบแห้งให้นานขึ้น เพื่อลดความชื้นของพิริกไทรให้อยู่ในระดับที่สามารถยับยั้งและป้องกันการเริ่บติดโดยจุลินทรีย์
2. ควรฝึกศักยภาพสีของพิริกไทรสำหรับการตัดต่อของจุลินทรีย์
3. ควรใช้พิริกไทรที่มาจากแหล่งเดียว กัน และควรเลือกพิริกไทรที่มีผลเก่าจัดสำหรับใช้ในการทดลอง
4. ควรเบริ่ยบเที่ยบการลดความชื้นในพิริกไทรระหว่างการอบแห้งโดยใช้เครื่องอบแห้งลมร้อนและพิริกไทรในห้องทดลองซึ่งอบแห้งด้วยการตากแดดตามธรรมชาติ ซึ่งกระบวนการอบแห้งเพื่อลดความชื้นในพิริกไทรให้มีความชื้นตามมาตรฐาน มอก. ซึ่งต้องไม่เกิน ร้อยละ 12 เพื่อป้องกันเชื้อราและจุลินทรีย์